

MAATREGELEN IN VERBAND MET DE BESCHERMING VAN ZEEKABELS

Maandag organiseerde de dienst public relations van de Regie T.T. een contactvergadering ten behoeve van de zeelieden en heel speciaal de zeevissers. Het was dhr. Brabant die de vergadering inleidde en het doel van de bijeenkomst uiteenzette.

Nadat een film werd voorgesteld in verband met de onderzeese kabels voor telegraaf en telefoonverbindingen op interkontinentaal vlak gaf dhr. O. Hoebeeck een uiteenzetting waarin vooral het juridisch aspekt werd doorgelicht. Omwille van de belangrijkheid voor onze vissers geven wij hierna deze uiteenzetting weer :

Sedert de dag in augustus 1850, waarop de gebroeders John en Jacob Brett inscheepten om op goed geluk af tussen Frankrijk en Engeland de eerste kabel in volle zee te leggen is er een enorme vooruitgang geboekt op het gebied van de planning en het leggen van zee-kabels ten behoeve van de verreberichtgeving.

Het noodlot heeft gewild dat de kabel die ik zoëven citeerde nauwelijks in dienst was gesteld, toen hij beschadigd werd door de boot van een treilvisser.

Ongeveer 125 jaar later zijn de activiteiten van de vissers over de ganse wereld nog steeds de belangrijkste oorzaak van beschadiging van zee-kabels.

Deze vroegere tegenslagen, noch de hedendaagse, hebben de exploitanten van de verreberichtgeving afgeschrikt om steeds meer zee-kabels op de oceaانبodem te leggen. De huidige moderne zee-kabels zijn voorzien voor meer dan 1800 telefoonkanalen in een enkele kabel. De tijd ligt niet meer zo ver af dat één enkele kabel een capaciteit van 10.000 telefoonkanalen zal hebben. Dit is de reden waarom de eigenaars van de kabels zich enorme inspanningen getroosten om in de toekomst, in de mate van het mogelijke, kabelbreuken en beschadigingen te voorkomen.

Het is in het raam van de akte die door het „Internationaal Komitee voor bescherming van Kabels” en door de lidstaten van het „Internationaal verdrag ter bescherming van Zee-kabels” wordt gevoerd dat mij gevraagd werd hier vandaag de internationale voorschriften en wettelijke bepalingen die op dit stuk van kracht zijn, een weinig toe te lichten.

De Internationale Konventie betreffende de bescherming van zee-kabels werd op 14 maart 1884 te Parijs gesloten en werd door België bij wet van 18 april 1885 geratificeerd.

Zij bezit derhalve, ook in ons land, kracht van wet.

Onderzoeken wij dan even wat die konventie zoal voorschrijft dat voor de zeelieden in het algemeen en voor de vissers in het bijzonder van belang is.

Artikel 2 voorziet dat het breken of het beschadigen van een zee-kabel, dat vrijwillig of wegens schuldige nalatigheid werd verricht en dat tot resultaat zou hebben dat de verreberichtgeving geheel of gedeeltelijk onderbroken of gehinderd wordt, door de nationale wetgevingen strafbaar moet worden gesteld, ongeacht de burgerlijke akte die de kabeleigenaars

kunnen instellen tot het bekomen van schadevergoeding en intresten. De handelingen gesteld om menselevens te redden of de veiligheid van het schip te beschermen, nadat de nodige voorzorgen werden genomen, werden natuurlijk van verantwoording uitgesloten.

Verder schrijft artikel 5 voor dat de schepen die bezig zijn zee-kabels te leggen of te herstellen de nodige signalen moeten aanbrengen.

Deze signalen zijn de volgende : overdag voeren zij van boven naar onder een rode bol, een witte ruit en opnieuw een rode bol. Na zonsondergang zijn deze dagmerken vervangen door respectievelijk rood-wit-rood lichten, loodrecht onder elkaar geplaatst en zichtbaar over de gehele horizon.

Wanneer een kabelschip dat de bedoelde signalen bezit, bezig is een kabel te herstellen moeten alle overige schepen die deze signalen kunnen bemerken zich terugtrekken of ten minste één zeemijl van dit schip verwijderd blijven, om zijn werkzaamheden niet te hinderen.

De tuigen en netten van de vissers moeten op dezelfde afstand worden gehouden. Evenwel beschikken de vissers die bedrijvig zijn op een plaats waar een kabelschip aankomt of waar boeien worden geplaatst over een tijdspanne van 24 uur om zich terug te trekken.

Volgens artikel 6 moeten de schepen en de netten van vissers een kwart mijl verwijderd blijven van boeien die bestemd zijn om de positie van zee-kabels aan te wijzen. Kabelboeien zijn stalen boeien waarvan het boven het water uitstekende gedeelte bolvormig is. De kleur is rood, zwart of rood-wit geblokt. De boei is gewoonlijk voorzien van een paal waarop een vlag en meestal ook een radarreflektor is aangebracht. 's Nachts wordt een wit vast flikkerlicht gevoerd.

Het artikel 7 is in feite de hoofdbroek die aan de basis ligt van onze bijeenkomst. Het schrijft voor dat de eigenaars van boten die kunnen bewijzen dat zij een anker, een net of een ander vistuig hebben opgeofferd om een zee-kabel niet te beschadigen, door de eigenaar van de kabel moeten vergoed worden.

Om op een dergelijke vergoeding recht te hebben, is het steeds volgens ditzelfde artikel nodig dat men in de mate van het mogelijke, dadelijk na het ongeval een proces-verbaal heeft opgesteld dat gestaafd wordt door getuigenis van de bemanning en dat de kapitein van de boot, binnen de 24 uur na zijn aankomst in de thuis- of aanleghaven, bij de bevoegde overheid aangifte doet.

Wij komen hierna meer in detail terug op de toepassingsmodaliteiten van dit artikel.

Ten slotte wensen wij er in verband met de konventie nog terloops op te wijzen dat de artikelen 8 tot 10 respectievelijk bepalen dat :

- a) de rechtbanken van het land waartoe het schip behoort, bevoegd zijn om kennis te nemen van de inbreuken (art. 8) ;
- b) de vervolgingen door de Staat, d.i. het openbaar ministerie, worden ingesteld (art. 9) ;
- c) de inbreuken kunnen vastgesteld worden door alle mogelijke bewijsmiddelen en zelfs door de officieren van oorlogsbotten van om het even welke lidstaat. De kapitein of de chef van het schip is verplicht alle officiële stukken te tonen die de nationaliteit van het schip rechtvaardigen. De processen-verbaal worden opgesteld in de taal van het land van de officier die ze opstelt, doch de beschuldigen en de getuigen, dus de bemanningsleden, hebben het recht er in hun eigen taal, de uitleg aan toe te voegen die zij nodig achten (art. 10).

De overige artikelen zijn voor ons hier vandaag van ondergeschikt belang. Om aan deze konventie en inzonderheid aan de inbreuken op de artikelen 2, 5 en 6 strafrechtelijke gevolgen te verbinden werd in hetzelfde Belgisch Staatsblad dat de ratificatie van de konventie publiceert tevens de wet van 14 april 1885 afgekondigd die tot doel heeft door straffen de inbreuken op de voorschriften van de reeds geciteerde konventie te betuigen.

Toen ik deze wet voor de eerste maal las en eraan dacht dat ik hier vandaag op deze strafbepalingen uw aandacht moest vestigen, bekwam mij een minder prettig gevoel en beschouwde ik mezelf als de officier die bij de keuring van toekomstige militairen met een lijkbiddergezicht lezing geeft van de handelingen waarvoor in het Belgisch leger de dood met de kogel te wachten staat. Een dergelijke vaart lopen de in het vooruitzicht gestelde straffen wel niet, maar, miniem kan men ze alleszins niet noemen. Oordeel zelf maar :

- 1) Alwie vrijwillig een zee-kabel beschadigt krijgt een boete van 300 tot 1.000 fr. (vermenigvuldigd met 30 natuurlijk) en/of een gevangenisstraf van 3 maand tot 5 jaar. Daarenboven kan hij gedurende vijf jaar uit zijn rechten ontzet worden. Zelfs de poging een kabel vrijwillig te beschadigen wordt zwaar gestraft.
- 2) Alwie uit nalatigheid een zee-kabel beschadigt, krijgt een boete van 26 tot 300 fr (maal 30) en/of een gevangenisstraf van 8 dagen tot 2 maand. Wie instrumenten of tuigen heeft gefabriceerd, verkocht of te koop aangeboden, ingescheept of doen inscheppen, met het doel kabels

(Vervolg blz. 7)

ONZE KERST- EN NIEUWJAARSAKTIE VOOR ONZE OUDE VISSERS VAN GODTSCHALCK, WEZEN EN IBISKINDEREN

GIFTEN

De Rederscentrale	3.000	O.369 Eug. en Lucien Verleene	1.000
Nieuwsblad van de Kust	1.000	Scheepswerven Leon Degrave	1.000
Verzekeringsmaatschappij		Fr. Vander Veen - Martinsen	2.000
Hulp in Nood	3.000	Animalia Denderleeuw	1.000
S.C.A.P.	3.000	Dank Lambert	500
Hand in Hand Oostende	2.000	Volkvertegenwoordiger	
Verbond Kustvisserij	1.000	Dries Claeys	500
De Zeekust	1.000	O.198 Hennaert Gebrs	1.000
Onbekend	500	Dr. Miroir	1.000
Aug. Van Gheluwe, aannemer	900	Henri Boudolf	2.000
Hector Muylaert (3 koekebroden)	300	Een vriend	200
Restaurant Windsor	500	Burgemeester Soetaert West-	1.000
L.S.V.	200	ende	
Leon Billiau	500	Leopold Neyts Z.27	500
Daniel Dewulf	2.000	Pierre Devriendt O.260	500
Verstichele Edmond	500	Kredietbank Oostende	500
Onderlinge Visafslag Oostende	2.000	Mevr. Rubben O.141	500
Hand in Hand Zeebrugge	2.000	Louis Vanhyfte	1.000
Rederij Willo	500	Vislossersbond Van Waes	500
O.127 R. Haelewyck	1.000	Kredietbank Oostende	500
		Bank van Brussel	500
		Julia en Tuur	200 fr.

(Vervolg van blz. 6)

te beschadigen, wordt op dezelfde wijze gestraft.

- 3) Alwie weigert zijn boordpapieren te tonen aan de officieren die bevoegd zijn deze te doen overleggen wordt gestraft met dezelfde boete en/of met een gevangenisstraf van acht dagen tot een maand.
- 4) Elke aanval op en iedere weerstand met geweld of met bedreigingen aan vreemde officieren zal gelijkstaan met opstand en overeenkomstig het strafwetboek als dusdanig worden bestraft.
- 5) De kapitein of de schipper van een boot die de signalen van een kabelboot kan bemerken en die nagelaten heeft zich op ten minste een zeemijl terug te trekken of op een kwartmijl van een boei die de aanwezigheid van een kabel aanwijst, wordt eveneens met dezelfde geldboete gestraft.

Wij stellen vast dat de wetgever inderdaad strenge straffen heeft gesteld op de inbreuken op de voorschriften van de geciteerde internationale Konventie.

Daarom lijkt het ons verkieselijk dat de schippers wier netten dan toch in een zeekabel verstrikt geraken, liever dan deze te beschadigen en hiervoor streng gestraft te worden en een enorme schadevergoeding te moeten betalen, hun vistuigen opofferen en deze in zee achterlaten.

Zoals in artikel 7 van de Konventie wordt bepaald kunnen de vissers in dit geval een eis tot schadeloosstelling indienen. De kabeleigenaars zijn verplicht het opgeofferde vistuig te vergoeden.

U zal misschien opwerpen dat de betaling van dergelijke schadevergoedingen lang op zich laat wachten.

Wat het verleden betreft kan ik dergelijke verklaringen moeilijk weerleggen. De vereffening van de vroegere eisen om schadevergoeding heeft inderdaad een hele periode in beslag genomen.

Het internationaal Komitee voor de bescherming van de kabels (I.C.P.C.) heeft evenwel, enkele tijd geleden, aan zijn leden een aanbeveling gedaan en instructies gegeven, om de vereffening van deze verdringen te bespoedigen, opdat de good will van de vissers zou behouden blijven.

De eisen om schadeloosstelling die door de ICPC-leden kunnen ontvangen worden behoren tot een van de volgende categorieën :

- 1) die betreffende een kabel waarin het lid een eigendomsbelang heeft, d.w.z. waarvan hij medeëigenaar is ;
- 2) die betreffende een kabel waarvan hij geen medeëigenaar is ;
- 3) die betreffende een kabel gelegen in een streek waarvoor een zoneplan-overeenkomst bestaat voor de vereffening.

In het geval dat de Regie van T.T. medeëigenaar is van de kabel, bezit zij voortaan het recht de gegrondheid van de eis zelf te onderzoeken en haar beslissing aan de eiser mede te delen, met inbegrip van het opmaken van een kwijtschrift tot vereffening, in het geval van een bewezen eis. De Regie zal derhalve onmiddellijk het nodige doen om de opgelopen schade volledig te vergoeden.

Zij moet nadien er zelf maar voor zorgen dat zij van de overige medeëigenaars de bedragen terugkrijgt die zij voor hen heeft betaald.

Is de Regie geen medeëigenaar van de beschadigde kabel dan zal zij trachten uit te maken wie de eigenaar is. Het sekretariaat van het I.C.P.C. zal eventueel dienaangaande per telex, dit wil dus zeggen, onmiddellijk de nodige inlichtingen verstrekken. De Regie zal de eis aan de kabeleigenaar verzenden en met deze laatste onderhandelen om de vereffening te bevorderen. Zij zal tevens aan de eiser ontvangst melden.

In feite zal de Regie dus ook in dit geval als de verdediger van en de bemiddelaar voor de schipper optreden.

Wanneer de kabel gelegen is in een gebied waarvoor een zoneplan-overeenkomst bestaat zullen de kabelekspluitanten (voor België is dit dus de Regie van T.T.) de procedures toepassen die voor de beschouwde zone werden uitgesteld.

Als algemene regel werd door het Internationaal Komitee voor de Bescherming van de kabels voorgeschreven dat de kabeleigenaars inspanningen moeten doen om de volledige waarde van de opgeofferde uitrusting te betalen. Deze waarde moet natuurlijk bevestigd worden door de plaatselijke vis- of zeevaartautoriteiten.

Ik wens er evenwel de aandacht op te vestigen dat normaal geen betaling wordt verricht voor verloren verdiensten, verloren vangst, verloren vistijd of om het even welke andere onrechtstreekse verliezen of winstdervingen.

Vatten wij nu samen hoe de schipper in de praktijk dient te handelen om zijn recht op schadeloosstelling op de beste wijze veilig te stellen.

Zoals hoger reeds aangestipt zal hij dadelijk na het ongeval een proces-verbaal van de feiten opstellen en doen medeondertekenen door de bemanningsleden.

Binnen de 24 uur na de aankomst van de boot in de haven doet hij bij de bevoegde autoriteiten aangifte van het ongeval.

De waterschouts en de overige bevoegde diensten van het Bestuur van het Zeewezen en van de Binnenvaart zijn in het bezit van de nodige formulieren voor het opmaken van de verklaring tot staving van aanspraak op schadeloosstelling.

De volgende punten worden als essentieel beschouwd om te worden vermeld in de eis :

1. naam en adres van de eigenaar van het schip ;

3. identificatie van het schip — naam, thuishaven, tonnenmaat, vermogen van de hoofdaandrijving en van de hoofdwinch (hoofdlier) ;
3. bijzonderheden over de reis — tijdstip van vertrek en aankomst in de haven ;
4. bijzonderheden over tijd en plaats van het onklaar komen van het vistuig met inbegrip van de Decca/Loran — en de geografische positie — diepte en aard van de zeebodem, bijzonderheden betreffende de wind, de toestand van de zee, stroombijzonderheden, zichtbaarheid, koers en snelheid van het schip ;
5. een gedetailleerd verslag van het incident, reden waaruit afgeleid werd dat het vistuig onklaar kwam door een zeekabel, ofwel, kabel gezien + richting van het kabelspoor ;
6. was de veiligheid van het schip in gevaar ?
7. omstandige uiteenzetting van de eis, bevestigd door de havenautoriteiten ;
8. de handtekening van ten minste twee getuigen ;
9. volledige inlichtingen over de gebruikte kaart (het nummer, de uitgever en de datum van uitgifte) ;
10. inlichtingen betreffende om het even welke vroeger incident met een kabel.
11. eventueel nog andere nuttig geoordeelde gegevens.

Deze verklaring wordt dan onmiddellijk aan de Regie van Telegrafie en Telefonie bezorgd. Eventueel zullen de ambtenaren van het Gewest van de Radio Maritieme Diensten te Oostende optreden als bemiddelingspersonen tussen de schippers en het departement van de Transmissie op het hoofdbestuur van de Regie. Zoals hoger aangestipt zal dit hoofdbestuur zich inspannen om volgens de categorie van de kabel een vlugge vereffening van de eis te bevorderen.

Doch hoe snel en gunstig de regeling van de schadeloosstelling ook moge verlopen, steeds lijden zowel de schippers als de kabeleigenaars, verlies bij dergelijke ongevallen.

Tijd- en loonverlies van de bemanning alsmede in sommige gevallen het verlopen gaan van een waardevolle vangst kunnen niet weggedacht worden. Voorkomen is derhalve beter dan genezen.

Om die reden wens ik even de tolk te zijn van de kabeleigenaars om, in het belang van de beide partijen, enkele aanbevelingen te formuleren in verband met de konstruktie en het onderhoud van de visplanken.

Wanneer de visplanken volgens de vereiste vormen vervaardigd zijn en in goede staat worden onderhouden bestaat er heel wat minder risico dat het vistuig aan boven de zeebodem hangende kabels blijft haperen.

De volgende voorzorgen worden algemeen als zeer belangrijk beschouwd :

- a) al de boutkoppen aan de binnenzijde van de visplanken zouden moeten afgerond en glad zijn ;
- b) wanneer moeren worden gebruikt zouden deze aan de achterzijde van de visplanken dienen geplaatst ; zij zouden zo weinig mogelijk mogen uitsteken en de hoeken zouden moeten afgerond worden ;
- c) de onderste rand van de visplank zou niet over de totale lengte een volledig rechte lijn mogen vormen maar wel afgerond moeten zijn aan de voorrand ;
- d) het ijzeren beslag zou zonder oneffenheden moeten zijn en de vasthechtingsbouten zouden dienen ingezonken te zijn ;
- e) het voorste deel van het ijzeren beslag zou tot op ruim voldoende hoogte van de voorrand van de visplank moeten reiken en nauw passen op de stalen versterking aan de voorkant van de visplank ; aan het bovenende zou geen uitsteeksel of gleuf merkbaar mogen zijn ;
- f) in het algemeen zouden alle vasthechtingen zo eenvoudig en effen mogelijk moeten zijn.

Het uiteindelijke doel is namelijk een visplank te bekomen waarvan ieder deel zeer weinig haperingsmogelijkheden zou vertonen, om te voorkomen dat een kabel toevallig zou vastgehaakt worden.

Tevens wordt gewezen op het belang alle sluitingen van het vistuig dusdanig aan te brengen dat de rug in de richting van het slepen is geplaatst. Bij sluitingen in de andere richting, is het goed mogelijk dat de pin een kabel zou beschadigen.

Ten slotte raden wij de schippers aan zich moderne, door de hydrografische diensten uitgegeven, zeekaarten aan te schaffen omdat deze de ligging van de belangrijkste kabels aangeven tot een diepte van 1000 m. De modernste kaarten vermelden zelfs reeds alle kabelposities ongeacht hun diepte.

Ter inlichting wijzen wij erop dat het internationaal symbool voor een kabel op een zeekaart een gegolfde lijn is in magenta (rode) kleur.

Mijn algemeen besluit zou ik graag met uw instemming als volgt formuleren :

van hun kant zullen de vissers hier vandaag weggaan met de vaste wil in de toekomst, meer nog dan in het verleden, alle mogelijke voorzorgen te nemen om kabelbeschadigingen te voorkomen ; hebben zij ondanks al hun voorzorgen toch een kabel gevestigd dan zullen zij hun vistuig opofferen, liever dan de kabel te beschadigen en hiervoor schadevergoeding te moeten betalen alsmede eventueel ook strafrechtelijk te worden veroordeeld ; van onze zijde beloven wij, dat de Regie van Telegrafie en Telefonie al haar beste krachten zal inzetten opdat de vissers in een zo kort mogelijke tijdspanne schadeloos zou worden gesteld.

Bij een dergelijk akkoord zouden de beide partijen het meest baat vinden of beter beide het kleinste verlies lijden.